

Det Dufter Lysegrønt af Græs

Waldemar Ahlen 1933

1. Det duf - ter ly - se - grønt af græs i grøft og mark og
2. Hør fug - le - tung - ers tus - ind-fryd fra morg - en og til
3. Se blomst - er - flor - ets far - ve-pragt gør al - le ord for -
4. Ja, Du gør al - ting nyt på jord en som - mer rig på
5. Ja, Je - sus Krist - us er det Ord, der ska - ber liv af

en - ge. Og vin - den kys - ser klit og næs og re - der ur - te
aft - en! De kap - pes om at gi - ve lyd, der pri ser ska - ber -
leg - ne. Kong Sal - o - mon i kron - ings - dragt mis - un - de - ligt må
nå - de. Men klar - est lys - er dog dit Ord af kær - lig - hed - ens
dø - de, så ny bli'r him - mel ny bli'r jord, en verd - en grøn af

sen - ge. Guds sol går ind i krop og sind, for -
kraf - ten Hvert kim og kryb i jord - dens dyb en
bleg - ne! Alt smukt vi ved, al kær - lig - hed, den
gå - de. Alt kød ma dø, hver blomst bli'r hø. Nar
grø - de. Kom Je - sus snart, og gør det klart den

kyn - der, at nu kom - mer en varm og lys skær - som - mer.
livs - fryd i sig mærk - er sa høj som him - lens lærk - er.
mind - ste fugle og lil - je er, Gud, din ska - ber - vil - je.
vis - sen - tørt står flor - et, da blomst - rer e - vigt Ord - et.
mor - gen - stund, du kom - mer, da gryr en e - vig som - mer.